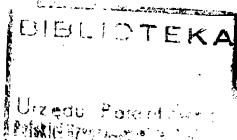

22 grudnia 1924 r.

URZĄD PATENTOWY

B 256 1/02

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

No 630.

Kl. 87 a₁.

Władysław Bernadzikiewicz,
Warszawa (Polska).

Imadło równoległe.

Zgłoszono: 15 września 1919 r.

Udzielono: 18 września 1924 r.

Niniejszy wynalazek ma za przedmiot imadło, t. zw. równoległe, wyróżniające się dodatnio od znanych już imadeł, tegoż typu tą zaletą, że zapewnia dokładne prowadzenie szczęki ruchomej. Cel ten osiąga się, w myśl wynalazku, przez nadanie obu szczękom, w szczególności zaś szczęce ruchomej, swoistego kształtu (przekroju).

Jedna z możliwych form wykonania wynalazku jest uwidoczniona na załączonym rysunku, na którym fig. 1 wyobraża widok zewnętrzny imadła, fig. 2 — przekrój podłużny, fig. 3 — widok imadła z przodu i wreszcie fig. 4 — przekrój poprzeczny płaszczyzną, według której stykają się z sobą szczęki imadła.

Szczęka 1 stanowi część ruchomego

wsuwu 2, który w swej części górnej posiada formę pół-walca 3, 4, 5, podczas gdy część dolna ślizga się w odpowiednio ukształtowanej (wydrażonej) szczęce nieruchomej, swą podeszwą płaską, zaopatrzoną w dwa żebra podłużne 6 i 7, obejmujące naśrubek 8, w którym obraca się śruba imadła. Naśrubek ten służy przeto za kierownicę i zapewnia dokładne prowadzenie ślizgającym się wzdłuż jej boków żebram, a więc wsuwowi 2 czyli szczęce 1.

W stanie ściśniętym obie szczęki razem wykazują kształt jajowaty.

Zastrzeżenie patentowe.

1. Imadło równoległe, tem znamienne, że szczęka ruchoma (1) zaopatrzona jest

we wsuw (2), ślizgający się w szczęce
stałej i posiadający w swej części górnej
postać półwalcową, a w części dolnej
płaską z dwoma zębami podłużnymi

(6, 7). obejmującymi naśrubek (8), w celu
dokładnego prowadzenia szczęki rucho-
mej imadła.

Władysław Bernadzikiewicz.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

